

1 Afvend fra os, o Herre mild,
Den straf, som nidkærlighedens ild
For vore synder har opvakt,
Tænk på din dyre nåde-pagt,
Fri os fra krig og hungersnød,
Fra pest og andre hårde stød!

Mel. Fader vor udi Himmerig;

Latinsk G. Thymus: Aufer immensam,
deus, aufer iram Martin Möller: Nimm von
uns Herr, du treuer Gott

2 Se nådig til os arme, som
Kan ej bestå for ret og dom,
Men tigger nåde, og vel ved,
At, om du ej af miskundhed
Forskåne vil, al verden må
For syndens skyld til grunde gå.

3 O Herre, ikke os forkast!
Din trofasthed står evig fast,
Så skån os nu for straffens ris,
Og i al nød os hjælp bevis,
Stå os med din miskundhed bi,
Og gør os fra vor jammer fri!

4 O, du må ej fortørnes på
Os svage, usle, arme små!
Du, som os skabte med dit ord,
Ved, vi er intet uden jord;
Ret grant dit klare øje ser,
Hvor skrøbelig vor tilstand er.

5 Ved Synden vi fordærved' er,
Os frister Satan endnu mer',
Så gør og verden, kød og blod,
Selvom vi dem vil stå imod;
Den jammer er dig vel bekendt,
O Gud, din nåde os tilvend!

6 Tænk på din Søns den bitre død,
Og på hans blod, som for os flød,
Deri er for al verdens synd
Forsoning fuld af kraft og fynd,
Vi trøster os derved altid,
Og håber på din nåde blid!

7 Beskærm os du, som ene kan,
Velsigne dette sted og land,
Und os altid dit hellig' ord,
Afvend selv djævlens list og mord,
Giv os til sidst en salig død,
Og hos dig hisset glæden sød!